

ย่อ นรยอ ดิต

โดย พระราชสุทธินญาณมงคล

บรยาย ณ สำนักปฏิบัติธรรมสวนแก้ว สาขาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ต.ปากช่อง อ.จอมบึง จ.ราชบุรี

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๑

D013

ขอเจริญพรท่าน **แม่ครูหวานใจ ชูกร** ผู้กำเนิดเกิดใหญ่ในพิภพปรารภธรรม
ดุจเหมือนสีหนาทประกาศธรรม วันนี้ท่านสาธุชนอุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย มา
สำนึกถึงความดีของท่าน คล้ายวันกำเนิดเกิดของท่านตามสมมติบัญญัติ ว่าแม่ครูนี้
กำเนิดเกิดมา ที่เราเรียกว่าบำเพ็ญกุศลถวาย เพิ่มผลลิตีชีวิตในจิตใจของท่าน ที่เรา
เรียกกันตามศัพท์สามัญธรรมดาคือ การบำเพ็ญกุศลเทวดาพลี และปุพพเปตพลี

๑) เทวดาพลี สร้างความดีถวายอุทิศให้เทวดาประจำวันเกิด

๒) ปุพพเปตพลี สร้างความดีถวายให้แก่ปู่กับย่า ตากับยาย

บูรพาจารย์ผู้ล่วงลับไปแล้วผู้สัมปรายภพมาปรารภคล้ายวันเกิด

ต้องทำทั้งสองอย่างควบคู่กันไป ปุพพเปตพลี แปลว่าสร้างความดีที่ท่านได้
สนองงานให้แก่เราแล้วทุกประการ คือ ปู่กับย่า ตากับยาย ๗ ชั้นบรรพบุรุษ ตลอด
กระทั่งอุปัชฌาย์อาจารย์ ตลอดกระทั่งแสดงความเคารพนอบนบและบูชา

คณะศิษยานุศิษย์ทั้งหลายที่เคารพบูชาแม่ครูหวานใจ ชูกร เราทั้งหลายมา
สำนึกสมัญญานี้ถึงคุณค่ากตัญญูทเวทิต่อท่านแล้ว เราได้มีโอกาสบำเพ็ญกุศล
ถวาย การทำบุญวันเกิด ถ้าพูดศัพท์ธรรมดา ลูก บุตร ธิดา ต้องทำให้พ่อแม่ ไม่ใช่
พ่อแม่ทำให้ลูก แต่ครูบาอาจารย์ที่เคารพอย่างสูงนั้น ลูกศิษย์ต้องทำให้ ไม่ใช่ท่านทำ
เอง มันจะผิดวิสัยนักปราชญ์ราชกรวิมีปัญญา ลูกศิษย์ที่ได้รับการอุปการะให้เราก่อน
แล้ว เราก็สนองพระเดชพระคุณด้วยการกตัญญูทเวทิตาธรรมต่อท่าน จึงได้พร้อม
ใจกันมาบำเพ็ญกุศล มาเนกขัมมะปฏิบัติธรรม เพื่อจะเป็นการอุทิศสนองพระเดช
พระคุณต่อคุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของเราอย่างสูงยิ่ง

ท่านสาธุชนทั้งหลาย ทั้งอุบาสก อุบาสิกาทุกท่าน ความดีอันเด่นชัด ท่านจะ
มีบุญวาสนานั้น ท่านจะต้องมีกตัญญูทเวทิตาธรรมเท่านั้น คนที่ไร้ความกตัญญู
กตเวทิตาธรรมจะไม่มีบุญวาสนา จะไร้บุญวาสนา จะไร้ที่อยู่อาศัย จะพลัดเพพเนจร
จะหาที่สัญจรไม่ได้ ไปไหนติดขัด หนาวคามาเราอย่าขiong เราเป็นที่น้องกันอย่าคา
ชีวิตนี้จะปลอดภัยไม่มีอันตราย อย่าคา อย่าขiong พี่น้องอย่าหมองใจ นี่แหละ
อาตมาซึ่งใจมาก โดยที่ท่านพระครูสมพรและท่านผู้อำนวยการละเอียด ไปแจ้งข่าว
ว่า คล้ายวันของแม่ครูอีกแล้ว อาตมาไม่ว่าง มาไม่ได้ แต่พอนี้ยก่อนอดีตขึ้นมา
ต้องตัดงานมา เราชักกัน ความรักแปลว่าอะไร ความรักแปลว่าผูกพัน เราผูกพันกัน
มาหลายชาติ เราก็ต้องผูกพันกันต่อไป ผูกพันหนักเข้าเกิดเมตตา เกิดความเห็น
ใจ...

ขอย้อนอดีตเมื่อสมัยก่อนไม่มีกรรมศาสตร์เทคนิ พระพุทธเจ้าเจอบุคคลเดียวก็สอน
เจอบัวสอนบัว เจอเมียสอนเมีย เจอลูกสอนลูก สอนที่ไหน เจอตรงไหน สอนตรง
นั้น

๑. เข้า เสด็จออกบิณฑบาตโปรดสัตว์
๒. บ่าย แสดงธรรมโปรดภิกษุสงฆ์
๓. ค่ำ ประทานพระโอวาทแก่ภิกษุสงฆ์
๔. เทียงคืน ทรงแก้ปัญหาเทวดา
๕. ย่ำรุ่ง ทรงตรวจดูสัตว์โลก

ยกตัวอย่างเช่น ตอนเข้าไปโปรดสัตว์ถือบาตรไปเจอก็สอนเลย ยกตัวอย่าง สมมติว่าโยมมหาต้อมอยู่วัดปากน้ำบวชมา ๑๗ พรรษา พระพุทธเจ้าบิณฑบาตโปรด สัตว์ พอไปเจอบ้านมหาต้อมกับภรรยาทะเลาะกันตีกัน ท่านมหาต้อมเอ๋ยอย่าทะเลาะ กัน มันเป็นอุปมงคล สร้างความไม่ดีให้กับลูก ทำไม่ถูกให้กับหลาน รักไม่ถูกวิธี ทำ ความไม่ดีให้ลูกดู นี่บิณฑบาตโปรดสัตว์ ไม่ใช่ไปขอข้าวขอแกงเขากินนะ อย่าดูถูก พระ แต่เดี๋ยวนี้อาจจะเป็นขอทานก็ได้ ไปเคาะประตูบ้านบอกว่าพระมาแล้ว แล้วก็ ให้ลูกสาวออกไปบอกว่า หลวงตานั่งคอยที่ร้านกาแฟก่อน ดูหนังสือพิมพ์ กินกาแฟ ไปก่อน ข้าวยังไม่สุก นี่เรื่องจริงที่กรุงเทพฯ บิณฑบาตแล้ว ยะธา สัพพี กลางถนน ไม่ได้นะ ระวังรถจะชนตาย ไม่ใช่ให้พรกลางถนน น่าเสียดายมากพระพุทธเจ้าไม่ได้ ทำเลย แต่พระเดี๋ยวนี้ทำกันเอง เลวร้ายยิ่งกว่าในสังคมอีก ฝรั่งเขาดูถูกพระไทยมาก พวกเนกขัมมะปฏิบัติโปรดตั้งใจฟัง ถ้าโยมเอาพระไว้ในใจได้เมื่อไรจะถึงความสำเร็จ ของชีวิต ถ้าไม่มีพระอยู่ในใจใช่ไม่ได้ โยมต้อมอย่าทะเลาะกันขอบิณฑบาต มันเป็น อุปมงคล โยมจำไปสอนลูกหลาน บ้านไหนทะเลาะกัน บ้านนั้นอุปมงคล ไม่มีพระ อภัยมณี บ้านนั้นเป็นบ้านนางยักษ์ ส่วนมหาต้อมไม่ทราบว่าเป็นพระพุทธเจ้า ทราบ แต่ว่าเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ พระองค์เสด็จมาบ้านข้าพระพุทธเจ้าเพราะอะไร พระองค์ก็อุ้มบาตรไป ท่านอย่าทะเลาะกัน ถ้าท่านทะเลาะกันลูกท่านจะเอาดีไม่ได้ อย่าตีกัน อย่าเล่นการพนัน อย่ามั่วอบายมุขหาความสนุกในสังคม ท่านจึงได้บอก

ไว้ว่า “มุ่งความเสียสละ ลดละความเห็นแก่ตัว อย่างมีว่อบายมุขหาความสนุกในสังคม จงสร้างความสุขให้แก่ครอบครัว” และก็มีมหาต๋อมพิจารณาต่อไปบอกว่า พระองค์มาโปรดเราแล้วก็เดินไปเลยเท่านั้นเอง

อีกตัวอย่างหนึ่ง ไปถึงเห็นเขาแย่งน้ำกัน จะฆ่ากันแล้วเพราะแย่งน้ำกัน พระพุทธเจ้าทราบตั้งแต่ตี ๔ ถึงญาณไว้ก่อนแล้วจะต้องไปโปรดสองพวกนี้เป็นพี่น้องกัน แย่งน้ำกันเพราะน้ำไม่มีจะเข้านา พระพุทธเจ้าจึงได้ตรัสออกไปว่า ขอถามท่านทั้งหลายว่าอยากจะเรียนถามโปรดพิจารณาว่า น้ำกับชีวิตของท่านอย่างไหนมีค่ามากกว่ากัน ในที่สุดพระพุทธเจ้าก็แสดงธรรม “พี่น้องที่รัก ถ้าท่านมาฆ่ากันตายเช่นนี้ แล้วน้ำจะไปไหน ไม่มีเป็นของใครเลยหรือ เมตตาอย่าฆ่ากัน โปรดฆ่ากิเลสของท่าน ท่านโลภมาก ท่านโกรธอยากได้น้ำใสใหม่ ถ้าท่านฆ่ากันตายลูกเมียของท่านจะอยู่กับใคร ถ้าท่านคิดว่าชีวิตมีค่า ก็เอาน้ำมาแบ่งกัน ท่านจะเห็นด้วยไหม” ทุกคนเห็นด้วยเหตุผล จึงเอาน้ำแบ่งกัน พระพุทธเจ้าจึงอนุโมทนาสาธุการ ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาจึงทำให้คนสามัคคีกัน ไม่แตกหมู่ ไม่แตกคณะกัน สามีภรรยาที่รักกัน ลูกก็ผูกพันกับพ่อแม่ พ่อแม่ก็ผูกพันกับลูก ญาติต่อญาติ พี่น้องต่อพี่น้อง ครูอาจารย์ต่อศิษย์ รักกันเป็นมิตรดังที่กล่าวแล้ว

กันอยู่ที่แม่ แก้ออยู่ที่พ่อ ก่ออยู่ที่ลูก ปลุกอยู่ที่ครู ความรู้อยู่ที่ศิษย์จะได้เป็นมิตรกัน

ถ้าพ่อแม่ไม่ดี ลูกจะก่อเรื่องให้พ่อแม่ต้องเดือดร้อนตลอดชีวิต ถ้าโยมเป็นพ่อแม่ ถ้าลูกกินเหล้าเมาสุรา เล่นการพนัน ติดยาเสพติด โยมจะเสียใจตลอดชีวิต ถ้าโยมดีมีปัญญาจะสร้างลูกได้ดี สามีภรรยาจะไม่ทะเลาะกัน

ท่านสาธุชนทั้งหลายโปรดพิจารณาตรงนี้ พระพุทธเจ้าไปโปรดสัตว์
บิณฑบาตโปรดสัตว์ ไม่ใช่ไปขอข้าวขอแกงโยม เริ่มต้นตั้งแต่พระพุทธเจ้าเสด็จ
บรรพชา พระพุทธเจ้าเน้นวิชาการ มีหลักฐานว่าก่อนพระพุทธเจ้าเสด็จบรรพชา
สำเร็จ ๑๘ ศาสตร์ ๑๘ ด็อกเตอร์ มีลูกมีหลานให้เรียนหนังสือให้เป็นด็อกเตอร์ ไม่ใช่
ไปทวัธนุญวัดโน้น ไปทวัธนุญวัดนี้ ไปเสียเงินเสียทอง พวกทวัธนุญบ่อย ๆ สมเด็จ
พระสังฆราชบอกว่าคนหลายประตู ขอให้ออกประตูเดียวเข้าประตูเดียวได้ไหม
ประตูเกิด กับ ประตูตาย หลายกระแสมากจนเกินไป ไม่ได้อะไรเลย ขอฝากท่าน
ทั้งหลายไปคิดและตีความไว้ด้วย แหม! พระพุทธเจ้านี้ยอด ท่านจะต้องไปโปรดสัตว์
ตี ๔ เล็งญาณว่าจะไปโปรดใครก่อน ใครจะเกิด ใครจะตายท่านรู้หมด พระพุทธเจ้า
เน้นวิชาการ ก็คือว่าท่านสำเร็จ ๑๘ ศาสตร์ ๑๘ ด็อกเตอร์แล้ว อาจารย์ทศปาโมกษ์
แห่งเมืองตักสิลาที่ไม่มีวิชาที่จะสอนแล้ว พระพุทธเจ้าเรียนมาตั้ง ๑๐ ชาติแล้ว ถ้า
โยมมีลูก ๕ คน ขอไว้ ๒ คน คนที่หนึ่งให้เรียนหมอเรียนแพทย์เป็นวิชาการกุศล คน
ที่สองให้เรียนเป็นศาสตราจารย์ เป็นครูบาอาจารย์ สอนคนให้เป็นคนดี สอนคนให้มี
วิชาความรู้ เป็นวิชาการกุศล ใ้บุญมาก

เป็นครูอาจารย์ เป็นอาชีพการกุศล มีวิญญานครู ครูไม่มีวิญญานสอนจบ
หน่วยกิตแล้วก็เลิก ไม่ได้ติดตามผล ครูที่ดีมีปัญญาต้องมีวิญญานครู ถ้ามี
วิญญานครูติดตามผล สอนให้เขามีความรู้คู่กับความดี มีปัญญาด้วย ครูอย่างนี้
ควรคบค้าสมาคม ติดตามผลงานของลูกศิษย์ สอนไม่ใช่เฉพาะในโรงเรียน สอน
นอกโรงเรียนด้วย นอกโรงเรียนไปที่ไหนเจอเด็กไม่ดี ก็แนะนำได้ว่าอย่าทำอย่างนี้
เจอนอกโรงเรียนก็ช่วยกันสอนอย่าทำชั่ว อย่างนี้เรียกว่ามีวิญญานครู ถ้าครูที่ไร้
วิญญานจะไม่เกิดประโยชน์เลยนะ

พระพุทธเจ้าเน้นวิชาการดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ทำไมพระพุทธเจ้าต้องเสด็จออก
บวชด้วย เพื่อต้องการไปเรียนวิชาที่ไม่มีครูสอน คือ :-

๑.วิชาแก้ไขปัญหาชีวิต

๒.วิชาแก้ทุกข์

๓.วิชาเพื่อบำรุงความสุขให้แก่ชาวโลก

ไปบวชนั้นต้องการไปศึกษาใช้เวลาถึง ๖ ปี เวลาบวชแล้วก็เสวยพระกระยา
หาร จึงได้ตำราจริง เพราะอยู่ในพระราชวังจะเสวยพระกระยาหารอย่างไรก็ได้ทุก
อย่าง แต่ออกบวชแล้วนั้น มีแต่ข้าวก็ดำ แกงก็เค็ม สิทธิตถะหรือจะเต็มใจกลืน
ท่านก็พิจารณา ประวิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ประวิเสวามิฯ ก่อน เหมือนโยมมา
บวชเนกขัมมะก็ต้องพิจารณาอาหารก่อน ว่าอาหารนี้รับประทานอย่ามากจนเกินไป
อย่าให้น้อยจนเกินไป ดูอาหารอย่าให้แสง อาหารให้เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย
อย่างเช่น โยมมาบวชเนกขัมมะก็ฝากชีวิตไว้กับสำนักปฏิบัติธรรมสวนแก้ว ถ้าสำนัก
สวนแก้วมีอะไรรับประทานก็รับประทานอย่างนั้น ไม่ต้องไปคิดว่าจะไปกินตามใจ
ตัวเองเหมือนกับอยู่ที่บ้าน บัดนี้เราเป็นนักบวชแล้ว ให้ถืออย่างนั้น โยมผู้หญิงก็ถือ
ได้ บวชเนกขัมมะ บวชด้วยไตรสิกขา ๓ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา พระบวชแตกต่าง
จากโยมด้วยพระวินัยมาในพระปาฏิโมกข์ แต่พระบวชในพระวินัยมาในพระปาฏิ
โมกข์แต่ไม่มีไตรสิกขา ๓ ไร้ความหมาย บวช ๗ วัน ๑๕ วัน แล้วสึก นะก็ไม่รู้ โมก็
ไม่เห็น นี่ทำลายสังคม **อย่างนี้โยมผู้หญิง เนกขัมมะให้ผู้มีพระคุณอย่างต่ำก็ให้แทน
ค่าข้าวป้อนน้ำนมแม่ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ชาย เป็นผู้หญิงก็บวชให้แก่แม่ได้** มี
หลักฐานว่า พุทธะ แปลว่า ทั้งหญิงทั้งชาย โยมก็เป็นพระอรียสาวกได้ เป็นพุทธ
บริษัท เป็นสหธรรมิกได้ หญิงก็มีความสำเร็จเหมือนกันกับชาย มีสิทธิเท่ากันกับ
ชาย จึงเรียกว่า พุทธะ

ขอเจริญพรต่อไปว่า โยมเป็นผู้หญิงถ้ามาปฏิบัติได้บุญเยอะ บวชในการคล้ายวันเกิดของแม่ครู ครูบาอาจารย์ของเราสนองพระเดชพระคุณท่าน ที่ท่านสอนให้เราเป็นคนดี สอนให้เราตัดสิ่งที่เลวร้ายออกจากตัวไป เรายื่นถึงพระเดชพระคุณท่าน เราก็นำสร้างคุณดีให้ท่านดังที่ท่านเห็นกันอยู่ทุกวันนี้ นี่แหละความดีของท่าน

ท่านพุทธศาสนิกและอุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย เรามาบวชกันแค่นี้จะได้อะไรบ้าง พระพุทธเจ้าต้องใช้เวลาจนถึง ๖ ปี กว่าจะได้ตำรามาให้เรา ท่านไปค้นตำราไปศึกษาด้วยตัวเอง ทนทุกข์ทรมานอดอาหารเหลือแต่กระดูกแล้วก็ยังไม่สำเร็จ พิณ ๓ สาย เป็นที่สังฆปริณายก ดึงก็ขาด หย่อนก็ไม่เพราะ มัชฌิมาปานกลางเพราะเพราะมาก เหมือนอย่างโยมพูดเสียงใหญ่เสียงสูงไม่เพราะเลย เสียงปานกลางขึ้นลงตามระเบียบแบบแผนจะเพราะมากและเสียงจะดีด้วย พระพุทธเจ้าไปอยู่กับอาฬารดาบสและอุทกดาบสอยู่เป็นเวลานานก็ไม่มีทางสำเร็จ เพราะอาจารย์สฤชชัยทั้งสองสำเร็จฌานสมาบัติเหาะเหินเดินอากาศได้ดำดินก็ได้แต่ไม่สำเร็จ แต่พระพุทธเจ้าพึ่งในการพันทุกข์ การสำเร็จฌานสมาบัติดำดินได้เป็นการสร้างทุกข์ สร้างให้กิเลสเพิ่มขึ้น ไม่เป็นการกำจัดความชั่วออกจากตัวได้ พระองค์จึงได้ลาอาจารย์ทั้งสองเดินทางต่อไป อาจารย์สฤชชัยทั้งสองก็เรียนให้ทราบว่า ถ้าท่านเจ้าชายได้ของดีเมื่อไรมาบอกเราด้วย เราได้แค่ฌานสมาบัติ โลกียฌาน ไม่สามารถจะไปถึงโลกุตระฌานได้ ยังหาตำรานั้นไม่พบ ถ้าเจ้าชายได้สำเร็จมรรคผลที่ใด ได้โปรดมาโปรดข้าพเจ้าด้วย พระองค์ก็เดินทางต่อไป อดอาหารก็ไม่สำเร็จ กลับมาเสวยพระกระยาหารเพื่อบริหารจิตให้เข้มแข็งและอดทน จะบริหารกายอย่างเดียวไม่ได้ ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ที่ติดตามมาตบวชเห็นว่าพระองค์มักมากไม่สันโดษเหมือนแต่ก่อนมา จึงหนีไป “คนสำเร็จต้องคนเดียว พัฒนาต้องสองขึ้นไป” ในที่สุดพระองค์ก็เสวยพระกระยาหาร บริหารจิตให้เข้มแข็งและอดทนแล้ว เพื่อจะได้ต่อสู้กับอุปสรรคที่จะมา

ข้างหน้าต่อไป จนกระทั่งวันก่อนวันวิสาขบูชา ได้ไปนั่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ใต้ต้นพฤกษาใหญ่ (เหมือนอย่างเรามาพบต้นกลางที่สวนแก้วเมื่อหลายสิบปีมาแล้ว เดินทางมาพบแม่ครูหวานใจอยู่ใต้ต้นกลาง แต่ก่อนแถวนี้มีแต่ป่าอ้อยและป่ามัน ลำปะหลัง แห่งแล้งที่สุดในสมัยยุคนั้น) ครั้งนั้นนางสุชาดาได้บนกับเทวดาด้วยข้าว มธุปายาส จะแก้บนก็นำข้าวมธุปายาสใส่ถาดทองคำ ไปที่ต้นไทร เห็นพระพุทธรูปเจ้า นั่งอยู่นี้ก็ว่าเทวดาจึงน้อมถวายท่าน พอเสวยเสร็จก็อธิษฐาน เหมือนอย่างแม่ครู หวานใจ ท่านอธิษฐานจิตมาอยู่ที่สวนแก้วนี้ อธิษฐานจิตย้อนอดีตของตนเอง ท่าน อธิษฐานไว้ว่า :-

๑. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น “บุคคลล่วงทุกข์ไปได้เพราะ ความเพียร” ข้าพเจ้าจะพยายามต่อไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ที่ต้นกลางต้นนี้

๒. แม่ครูท่านได้ตำราที่นี้ อุปสรรคเป็นครู ท่านมีอุปสรรคมารร้ายมากมายมา เป็นครูของแม่ครูหวานใจ

๓. ศัตรูเป็นยากำลังให้กับแม่ครูมาจนทุกวันนี้

๔. ข้าพเจ้าแม่ครูหวานใจจะไม่หวังผลตอบแทนจากท่านผู้ใดตั้งแต่วันที่ต้น กลาง

ที่นี้จึงเป็นชุมทรัพย์ของแม่ครูหวานใจเมื่อครั้งอดีตชาติ พญานาคก็มาร่วม อนุโมทนา

ขอเจริญพรต่อไปว่า เจ้าชายสิทธัตถะได้ธรรมะแล้วคือ :-

๑.ธรรมชาติ

๒.เหตุผล

๓.กฎแห่งกรรม

๔.ความผิใจ

ถ้าผิใจไม่ได้ ดีไม่ได้ ถ้าโยมตามใจตัว นอนตื่นสาย พอตี ๔ นาฬิกาตั้งกริ่ง กดมันไว้อ่าให้มันดัง แล้วก็นอนต่อ อย่างนี้เรียกว่าตามใจจะดีไม่ได้แน่นอน นี่เรามาชวนเนกขัมมะปฏิบัติอย่าตามใจตัว “ตามใจตัว เพราะกลัวลำบาก ความยากจะเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว” แต่แม่ครูนี้ไม่เคยตามใจตัว มาอยู่ที่นี้ น้ำไหล น้ำไหล ออกข้าพเจ้า จะต่อสู้ต่อไปโดยปฏิญาณ ตอนมาก็ปฏิญาณที่ต้นกลางที่มีเทวดาว่า ข้าพเจ้าจะต้องพยายามต่อไป ข้าพเจ้าจะต่อสู้ต่อไป ท่านอธิษฐานไว้จึงได้สำเร็จมาอย่างนี้ แล้วท่านอธิษฐานอีกว่าอุปสรรคเป็นครู ศัตรูเป็นยากำลัง ต้องแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง แก้ปัญหาคือหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า คือแก้วสารพัดนึก ลูกแก้ว จะออกแสงสว่างเป็นตัวปัญญาให้

สรุปได้ความว่า ท่านเคยให้ทุกอย่างแก่ลูกศิษย์ทุกประการ โดยไม่อยากจะได้อะไรของใครเลย ไม่เคยไปเบียดเบียนใคร ท่านจึงได้รุ่งโรจน์มาจนทุกวันนี้ ท่านสร้างความสำเร็จนี้ เบื้องบนพระอินทร์มาช่วย เบื้องต่ำร้อนถึงพญานาคพ่นน้ำขึ้นมาให้ จนสวนแก้วกลายเป็นสวนสารพัดนึก

นี่แหละท่านทั้งหลายเอ๋ย พระพุทธเจ้าก็ได้ตำรา มา ข้ามแม่น้ำเนรัญชรา เดินทางไปสู่ต้นโพธิ์ นั่งขัดบัลลังก์บนหญ้ากุสะจากที่พราหมณ์ถวาย ๘ กำมือ แล้วอธิษฐานจิต เหมือนอย่างแม่ครูอธิษฐานที่สวนแก้วดังที่กล่าวแล้วข้างต้น

พระพุทธเจ้าอธิษฐานไว้ว่า “แม่เลือดเนื้อจะเหือดแห้งไปก็ยอมตาย” อย่างญาติโยมที่มาบวชเนกขัมมะนี้ไม่กลัวตาย แต่ก็ยังไม่อยากจะตายตอนนี้ พระพุทธเจ้ายอมตายบนหญ้ากู่สะ (หญ้ากู่สะ พวกเรามักเข้าใจว่าหญ้าคา แต่ไม่ใช่ หญ้ากู่สะคือหญ้าใบแหลมอยู่ที่อินเดีย) เหมือนอย่างแม่ครุหวนใจยอมตายที่สวนแก้ว จะไม่ยอมกลับบ้าน และก็จะไม่ยอมกลับวัดปากน้ำด้วย พวกวัดปากน้ำมาเชิญให้แม่ครุกลับวัดปากน้ำตามเดิม แม่ครุก็สู้จนตายจนทุกวันนี้ไม่ยอมกลับ แต่แล้วความดีของท่านขยายเขตออกไปอย่างกว้างขวาง เรียกว่า วิสัยทัศน์ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล คนเราเดี๋ยวนี้ไม่มีวิสัยทัศน์ เป็นคนใจแคบ

เสร็จแล้วพระพุทธเจ้าก็ได้สำเร็จมรรคผลสัมโพธิญาณ เดินทางไปโปรดปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ อัญญาโกณฑัญญะได้สำเร็จด้วยพระธัมมจักขุ ก็คือที่เราบปฏิบัติมรรค ๘ ศีล สมาธิ ปัญญา อยู่ด้วยความไม่ประมาท

แล้วเสด็จไปโปรดพุทธมารดาทันที พอประสูติออกมา พุทธมารดาสวรรคตไปเกิดเป็นเทพบุตรเป็นผู้ชายบนสวรรค์ชั้นดุสิต พระพุทธมารดาของพระพุทธเจ้าของเรา นั้นได้เสวยพระชาติมาหลายชาติ น้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้าสุทโธทนะ เจ้าชายสิทธัตถะกับอัครมเหสีพิมพา ชายจริงหญิงแท้มีคู่เดียว คู่สร้างคู่สมมีคู่เดียวในโลกคือเจ้าชายสิทธัตถะกับนางพิมพาเท่านั้น พุทธมารดาพลัดพระชนม์ไปเกิดเป็นเทพบุตรเป็นผู้ชายมีบริวาร ๕๐๐ เป็นผู้หญิงทั้งนั้น ผู้หญิงเป็นผู้ชายได้ ผู้ชายเป็นผู้หญิงได้ มีหลักฐานก็คือพุทธมารดาเป็นเทพบุตร เหตุใดเล่าพระพุทธเจ้าจึงต้องเสด็จแสดงยมกปาฏิหาริย์ไปโปรดพระพุทธมารดาบนเทวดิงส์พิภพ ๑ วัสสา แต่กระทั่งที่เป็นผู้ชายก็ต้องไป เพราะตอนที่พระองค์ประสูติออกมา พุทธมารดาสิ้นพระชนม์แล้วพระพุทธเจ้าก็นึกถึงพระคุณจึงได้แสดงยมกปาฏิหาริย์ไปโปรดพุทธมารดาก่อนคนแรก แต่โปรดลูกศิษย์ให้เป็นสังฆรัตนะก่อน แล้วจึงเสด็จโปรดพุทธมารดาได้ตลอด

ไตรมาส ๓ เดือนด้วยพระอภิธรรม ๗ คัมภีร์ คือ จิต เจตสิก รูป นิพพาน เทพบุตรผู้ เป็นพุทธมารดา ก็ทราบดีฟังพระธรรมเทศนา ทำไม่ไม่หยุด ทำไม่ไม่เสวยพระกระยาหาร อย่าลืมนะว่าเทพไททุกแหล่งหล้ามีอาหารทิพย์ ส่วนพระพุทธเจ้าแสดงอาหารทิพย์ เรียกว่ากายทิพย์ มาแสดงธรรมต่อพุทธมารดา อาหารทิพย์คืออิมบุญ กายทิพย์ก็คือ “ธรรมกาย”

“ธรรมกาย” เรียกว่ากายทิพย์ กายทิพย์นี้แสดงออกได้ อย่างแม่ครุณีนั่งอยู่ตรงนี้ จะถอดกายทิพย์ไปช่วยใครก็ได้ อย่างเช่นอาตมาแม่เมตตาไปกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสได้ เคลียร์พื้นที่ก่อนจะไปยุโรป ๕ ประเทศ กายทิพย์นี้ก็คือทิพย์อำนาจของธรรมกายแสดงออกได้ อย่างแม่ครุณีมีกายทิพย์ แสดงออกได้ ไปช่วยคนไหนก็ได้ ไปช่วยคนนั้นก็ได้อีก มีคนมาขอรับความช่วยเหลือท่านจะไปด้วยกายทิพย์ แต่พวกเราไม่รู้กัน นี่พระพุทธเจ้าแสดงกายทิพย์ออกไปโปรดพุทธมารดา ส่วนตัวจริงก็ไปเสวยพระกระยาหาร เหมือนอย่างแม่ครุณีกำลังทานอาหารอยู่ที่สวนแก้วนี้ แต่กายทิพย์ของท่านไปโปรดคนที่อยู่พิชฌุโลกไฟกำลังไหม้ แต่แม่ครุณีถอดกายทิพย์ไปช่วย ลูกศิษย์เมื่อสมัยกาลก่อน สรูปเหลือหนึ่งก็คือธรรมกาย

ขอย้อนต่อไปว่า ที่พระพุทธเจ้าโปรดพุทธมารดา ด้วยการแสดงกายทิพย์ตลอดพรรษาไม่ได้ฉันข้าวได้อย่างไร แต่เทพบุตรผู้เป็นพุทธมารดาไม่ต้องเสวยได้ อาหารทิพย์ของเรามีทุกคน ถ้าเราทำอะไรปลื้มอกปลื้มใจ ดีอกดีใจแล้ว มันเป็นอาหารทิพย์อันหนึ่ง ถ้าโยมไม่สบายอกสบายใจแล้ว มันเป็นอาหารบาป อาหารบุญ คืออาหารทิพย์โปรดจำไว้

พระพุทธเจ้าของเรามีทุกอย่าง มีทั้งกายทิพย์ มีทั้งทิพย์อำนาจแห่งจิต โดยมีสติปัญญา โยมทดลองหลับตานี้ถึงบ้านจะถึงทันที จิตของโยมจะไม่ติดไฟแดง จะ

ไม่ออกไปสวนแก้ว จะไม่เลี้ยงซ้าย เลี้ยงขวา จิตมันโปร่งใสทะลุข้างฝาได้ แก้วสารพัดนึกคือดวงแก้ว นี่เรียกว่ากายทิพย์ อย่างแม่ครูนี้ ทำไมจึงช่วยคนอื่นได้ ท่านจะคิดใสสะอาดดวงแก้วจะบอกว่าช่วยได้ จะแผ่เมตตาให้ทันที ขณะที่กำลังทานข้าว อยู่ก็แผ่ได้ ท่านกำลังคุยกับแขกอยู่เมื่อสักครู่อะไรหนึ่งก็แผ่ได้ เพราะฉะนั้นกายทิพย์ก็คือธรรมกายที่โยมมาปฏิบัติอยู่นี่เอง ถ้าโยมไม่เข้าใจให้ตั้งสติอารมณ์ไว้ให้แก้วใสสะอาด คือจิตใจให้ใสสะอาด “เวลาใดทำให้ใจให้่องแผ้ว เหมือนได้แก้วมีค่าฐฐาคี เวลาใดทำให้ใจให้ราศี เหมือนนมณีแตกหมดลดราคา อันความสุขทางใจนี้หายาก คนส่วนมากไม่ชอบจะแสวงหา ชอบหาความสุขสนุกเพียงหุตา จะพาชักจูงให้ยุ่งใจ”

แม่ครูหวานใจ ชูกร ท่านโปร่งใสสะอาดไม่มีความทุกข์ไว้ในใจต่อไป มีแต่ความสุขสบายในจิตใจของท่าน

ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว อาตมาขอสรุปและย่อในอดีตต่อไปว่า ทำไมหนออาตมาจะต้องมาที่นี่ในกาลครั้งนั้น ทำไมพระภิกษุจรัญถึงได้มาบวชจนอายุ ๗๐ ปี โดยไม่ได้ตั้งใจบวช ย้อนยุคว่า อาตมาเกลียดพระที่สุด เกลียดพระต้องมาเป็นพระเมื่อกาลครั้งหนึ่งอาตมาเป็นเด็กไปเรียนหนังสืออยู่ในกรุงเทพฯ ที่บางแวก ฝั่งธนบุรี เรียนวิชาดนตรีกับหลวงธรรมา ที่ตีระนาดให้รัชกาลที่ ๖ เล่นไซน มีพระหลวงตาองค์หนึ่งกินยาฝิ่น ต่อนกเขา กินข้าวคั่ว อยู่ที่วัดโตนด “หลวงตา ผมไม่ศรัทธาท่าน ท่านกินฝิ่น” หลวงตาตอบว่า “กูไปเอาสตางค์โคตรพ่อโคตรแม่มึงมากินหรือ มึงลูกใครหว่า มาว่าพระว่าเจ้า กูเอาสตางค์มึงมากินหรือ มึงถึงได้เดือดร้อน” ท่านเลี้ยงนกเขาไว้ แล้วก็กินข้าวคั่ว เล่นเรือยาวด้วย วันหลังอาตมาไปนอนหลับอยู่ที่ศาลาเพื่อนหนีไปหมดแล้วไม่ยอมปลุก พอหลวงตาเห็นเข้าก็พาเด็กมาซ่อมมาตีเรา เราก็กระโดดไปที่แพท่าหน้าวัดโตนด ลูกศิษย์มันซัดมีดจะแทง พอตีคนจีนชื่อ ตาหมั่งพายเรือมาเจอ “พระเว้ย อย่าเอาเด็กมาทะเลาะกัน” พระก็หนีกันไป อาตมาจึงรอด

ตาย แจ็กคนนี้ก็พาไปบ้านเขาเป็นกระท่อมชนิดเดียวอยู่ที่สวนบ้านอ้อย บ้านจน เป็นคนจีนแซ่ตั้ง เตี้ยเป็นคนจีนแคะ แม่เป็นจีนแต่จิว ก็ได้ไปกินข้าวที่บ้านนี้มีลูกสาวเยอะ ลูกเขาก็คือคุณสุณีย์ ร้านแม่ทองใบที่ขายทองอยู่สะพานควาย ตาแป๊ะหมั่งที่ช่วยเราไว้ ใครมาเรียกกินข้าวก่อน แกเป็นหมอกวาดยาจีนไม่เอาเงิน แกเอามะพร้าวไปแลกข้าวมากิน ไม่หวงกันกินนี้แหละดีมาก อาตมาจดจำไว้ ลูก ๘ คน เป็นคนขายทองหมด เตี้ยแม่ให้ทานไม่หวังผลตอบแทน อาตมาอยู่กับหลวงพ่อสวดวัดปากน้ำมาเมื่อปี พ.ศ.๒๔๙๓ ก็ได้ตำราว่า “ยิ่งให้ ยิ่งได้ เราไม่หวง เราไม่อด หมดมาเรื่อยๆ ของกินแบ่งกันกินแบ่งกันใช้ ไม่ให้กินมันจะเนา เรื่องเก่าไม่เล่ามันจะลืม” มีพระพายเรือมา เตี้ยพายขึ้น เตี้ยพายลง เป็นพระวัดโตนด ตาแป๊ะบอกว่า ล้อมาขอบลูกสาวอ้วไฉ่มัย ถ้าชอบก็ขึ้นมาเลย อย่าพายไปพายมามันน่าเกลียด พระหนีไป ไม่มาอีกเลย ในเวลาถัดมาลูกสาวกลายเป็นเศรษฐีขายทองหมดทั้ง ๘ คน อานิสงส์ที่พ่อแม่เขาให้ทาน ใครมาเรียกกินข้าวเท่านั้นเอง และใส่บาตไม่ขาดเวลาพระพายเรือมา พระก็จับบาตรตาทิ้งก็เอาเอาหารใส่ แต่สายตาของพระมองไปบนเรือนมองดูลูกสาว แล้วพระชอบมาบิณฑบาตแต่บ้านนี้บ้านอื่นก็ไม่ค่อยจะไป ตาทิ้งบอกกับอาตมาว่า “แหม! พระมันพิกลนะ เราข้าวก็ไม่ค่อยจะมี มาบิณฑบาตตรงนี้เยอะจัง ตรอกโน้นเขาใส่เยอะก็ไม่ค่อยไป มาบิณฑบาตตรงนี้ ๕ ลำ ตรอกโน้นมีพระหลวงตาไปลำเดียว” อาตมาก็ไปดูตรอกโน้นไม่มีสาวเลยมีแต่แม่หม้ายพระไม่สนบ้านนี้สาวเยอะพระแย่งกันบิณฑบาต ตาทิ้งแกเล่าให้ฟัง

โยมสุณีย์ที่ร้านขายทองเราเคยไปกินข้าวบ้านเขา ในที่สุดเขาต้องมากินข้าววัดอัมพวัน ต้องใช้หนี้ทั้งที่ไม่รู้จักกันเลยนะ ตาทิ้งตายไปแล้ว จนอาตมาไปที่อัมรินทร์สะพานควายไปเจอรูปตาทิ้งเข้า ถ้ามไปว่านี่รูปใคร เจ้สุณีย์ตอบว่าเตี้ยฉัน ชื่อ หมั่งบ้านอยู่คลองบ้านอ้อย นี่แหละเวรกรรมเราต้องใช้หนี้เขาบ้าง เราเคยไปกินข้าวบ้าน

เขา เขาก็อพยพมากินข้าวบ้านเราทั้งหมดเลย กินข้าวแล้วไม่กินเปล่า ช่วยอุปการะ
วัด อย่างแม่ครูนี้เมื่ออดีตชาติเคยช่วยเรามาก่อนนะ ช่วยสงเคราะห์เรามาก่อนแล้ว

หลังจากนั้นกลับมาที่บ้านแม่ก็บังคับให้บวช บอกไม่บวช เกลียดพระ ขอฝาก
คติธรรมไว้ “**ยิ่งเกลียด ยิ่งเข้าใกล้ ยิ่งรัก ยิ่งออกห่างไกล**” ถ้าเกลียดทำอย่างไร แม่
เมตตาให้เกลียดออกไป รักเข้ามาแทนที่สร้างความคิดกันต่อไป อย่าไปเกลียด
ยกตัวอย่างให้เห็น “โธ้ย หน้าอย่างนี้ไม่เอามาทำผัวหรอก” กินเหล้า การพนัน เจ้าชู้
ในที่สุดก็ต้องไปเป็นเมียของพวกนั้น เป็นกฎแห่งกรรมใช่ไหม นี่องค์นี้เกลียดพระ
ต้องมาเป็นพระ เป็นเวรกรรมที่ตามสนองมา อย่าไปเกลียดเลย ถ้าเราจะเกลียด
อะไรแม่เมตตา ความเกลียดจะได้ออกไป รักจะได้เข้ามาแทนที่สร้างความคิดกันต่อไป
พี่สาวอาตมาคนหนึ่งลูกของป้า ป้ามีสามีเป็นคนจีนออกลูกสาวมา ๓ คน ลูกสาวคน
โตรักอาตมาไปไหนก็ไปด้วยกันเมื่อเป็นเด็ก จมูกก็โด่ง รูปร่างก็สวย มีคนชื้อตามิน
มาชอบ เขาจุมูกบี้ พี่สาวก็สาคน้ำไปแล้วดำ บอกพี่อย่าไปดำเขา พี่สาวบอกว่า “กู
ไม่ชอบ มาตีอกู กูไม่เอา กูเกลียดคนจุมูกบี้” ในที่สุดอาตมาได้มาเรียนหนังสือที่
กรุงเทพฯ พี่สาวมีสามีมีลูกสาว ๒ คน ลูกสาวจุมูกบี้หมดทั้ง ๒ คน ตอนนี้อยู่ไปดู
ได้ ทั้งที่พ่อก็จุมูกโด่งแม่ก็จุมูกโด่ง ในที่สุดอาตมาก็ไม่ยอมบวช แม่บอกว่าให้บวช
สักพรรษาหนึ่ง ในเวลาถัดมาก็จะสึกได้พรรษาแล้ว พอได้กฐินแล้วก็บอกกับ
สมภารว่าจะขอลาสิกขาบพ ผมไม่ได้ตั้งใจไม่มีศรัทธามาบวช อาตมาท่องนวโกวาท
ท่องหนังสือได้หมด บวชกันทั้งหมด ๘ องค์ องค์ที่ ๑ ถึง ๗ บอกว่าเขาจะบวชหลาย
พรรษายังไม่ต้องรีบท่องหนังสือ แต่เราบวชพรรษาเดียวต้องท่องหมด เจ็ดตำนานได้
ตั้งแต่เป็นเด็ก เพราะไปปีพาทย์ตามวัดพระท่านสวดจำได้หมด มีวิสัยทัศน์ แต่มา
เสียนิสัยตอนไปเกลียดพระ บวชแล้วก็จะสึก ก็เตรียมเสร็จเรียบร้อย สมภารก็บอก
ว่าให้มาเร็ว ๆ ท่านจะรีบไปงาน จะสึกก็รีบมา มันเกิดอาการง่วงนอนอย่างที่ไม่เคย
เป็นเลย แล้วก็มีเสียงประหลาดดังขึ้น “พระคุณเจ้าจะสึกก็ไม่ใช่ไร นะโม ได้หรือ

ยัง? นะโม ยังไม่ได้อย่าเพิ่งสึก” เอ๊ะ ก็นี่กว่า นะโม ตัสสะฯ ได้มาตั้งแต่เป็นเด็กนักเรียน ก็นี่คิดว่ายายเคยสั่งไว้ว่า ถ้าใครบวช ถ้าอารมณ์ไม่ดี อย่าสึก ถ้าสึกจะเป็นบ้า เราก็จำยายไว้ว่าถ้าตอนนี้สึกเป็นบ้าแน่ กลุ่มใจจึงสึกไม่ได้แน่ ก็ไปบอกสมภารว่านิมนต์ไปงานก่อนเถิดครับ ตอนนี่ยังไม่สบายใจต้องให้สบายใจก่อน

อยู่กับหลวงพ่อเดิม เรียนวิชาคชสาร

อาตมาก็เดินทางต่อไป เตรียมจะไปสึกให้ได้ ถึงเดือน ๑๒ เดินทางขึ้นรถไฟไปโดยไม่มีจุดหมายปลายทาง โยมในรถไฟก็ถามว่าท่านจะไปไหน บอกไม่ทราบ โยมที่บนรถไฟก็บอกว่าจะเดินทางไปหาหลวงพ่อเดิม (พระครูนิวาสธรรมขันธ์ อายุร้อยกว่าปี) ที่วัดหนองโพธิ์ อาตมาตีตั้งตั้งแต่ลพบุรีถึงพิษณุโลก แต่ไปลงแค่หนองโพธิ์ อำเภอตากาลี จังหวัดนครสวรรค์ ไปอยู่กับหลวงพ่อเดิมอยู่กับท่าน ๖ เดือน บอกกับหลวงพ่อ “พ่อครับ ผมจะมาสึกครับ ขอคาถาผู้หญิงบทหนึ่ง ผมไม่สนใจจะบวชเป็นพระ” ท่านก็เฉย นวดให้ท่านอยู่หลายเดือน ก็บอกว่าหลวงพ่อขอคาถาก่อนจะทดลอง” ท่านก็บอกให้ว่าจำนะอย่าจด เพราะคาถาเทวดาห้ามจด คาถาพระพุทธเจ้าห้ามจด “หนึ่งอย่าเป็นสอง หนึ่งอย่าเป็นสอง ถ้าเป็นสอง เป็นสามไม่มีใครนิยม” ก็ยังแปลไม่ได้ พอถึงพรุ่งนี้วันพระมีสาว ๆ มาเยอะไปหมด เราก็เข้าไป “หนึ่งอย่าเป็นสอง หนึ่งอย่าเป็นสอง” จนสาว ๆ บอกว่าหลวงพ่เมื่อวานยังดีอยู่นี่หน้าวันนี้เป็นอะไรไปหรือ ก็นี่กว่าผู้หญิงกลุ่มนี้บ้า ก็เลยไปลองกับผู้หญิงดีๆ ไปเจอผู้หญิงคนหนึ่งก็ได้ตำราเดิม แล้วสาวคนนี้ก็คลานเข้ามาบอกว่า “นี่ท่านตั้มยาฉันเสียบ้าง ท่านนี้เป็นเอามากแล้ว ฉันสังเกตเห็นตั้งแต่เช้าแล้ว” เราก็มาแปลได้ตอนหลังได้จากวัดปากน้ำนี่เอง

“ครองรักครองรส พจนานิพนธ์ ฝากไว้เป็นยุบลคาถา เสกพระคาถาหนึ่งอย่าเป็นสอง”

ย้อนต่อไปว่าหลวงพ่อดีมไม่เคยอมสีกให้ ที่วัดหนองโพธิ์นี้มีแต่ร มีปีพาทย์ ช่างฝากก็มีกระป๋องกระบอง ย้อนยุคได้ว่านี่อุทยานการศึกษา หลวงพ่อดีมท่านก็บอกว่า “นี่สีกไม่ได้ คาถาผู้หญิงก็เอาไปแล้ว ไม่จำเป็นต้องผู้หญิงผู้ชายก็รัก ถ้าทำได้” ท่านบอกว่าเด็กก็รัก คนแก่ก็รัก แต่ไม่อธิบาย ท่านให้เราไปคิดเอง แล้วก็นวดไปนวดมา บอกหลวงพ่อดีมว่า ผมจะสีกแล้วครับ ผมไม่มีศรัทธาจริงๆ ท่านก็ลุกนั่ง “เอาอย่างนี้แล้วกันฉันดูเธอมา ๓ เดือนกว่าแล้ว เธออย่าสีกเลย สีกไม่ได้แน่เชื่อผู้ใหญ่วิเศษ ฉันจะให้เธอเรียนวิชาคชสาร” ผมไม่เรียนนะครับ เพราะช่างไม่มีแล้ว หลวงพ่อดีมท่านด่าเลย “ผู้ใหญ่ให้อะไรเอาไว้ก่อน อย่าจ้องหอง ผู้ใหญ่เขารู้ดีกว่าเธอ ผู้ใหญ่รู้กาลไกล เอาวิชาคชสารไป” ท่านก็เล่าประวัติไปว่าปู่ย่าตาทวดของท่านต่อช่างป่าให้กรุงศรีอยุธยา ช่างเผือกพระนเรศวรอยู่ที่กำแพงเพชร ท่านเล่าต่อมาว่าตระกูลนี้เป็นคนต่อช่างเผือกให้พระนเรศวร

ปริศนาธรรม **“ช่างเผือก อยู่ในป่าแห่งความสงบ”** ทำไมช่างเผือกคู่บ้านคู่เมืองของใครของมัน ช่างพระเวสสันดร ชื่อช่างปัจจัยนาคน คู่พระราชหฤทัยเกิดพร้อมกับพระเวสสันดร ก็คือตัวปัญญา ช่างเผือกอยู่ในป่าแห่งความสงบ ในกรุงเทพฯ ไม่มีช่างเผือก วุ่นวายเหลือเกิน ป่าจริงแต่เป็นป่าเถื่อน ช่างเผือกจึงอยู่ในป่าแห่งความสงบ สงบมากเท่าไรมีปัญญามากเท่านั้น หลวงพ่อดีมท่านก็บอกว่าเราจะให้เรียน ไม่มีใครเรียนเลยนะ ปู่ย่าตาทวดของเราตั้งแต่ ๗ ขวบบรรพบุรุษตั้งแต่กรุงศรีอยุธยามีอาชีพต่อช่างถวายองค์พระราชา ช่างเผือกนี้อยู่ในป่าลึกแห่งความสงบ ช่างเผือกหุทิพย์ แต่ช่างเนียมหรือช่างธรรมดานี้หุไม่ทิพย์ ช่างมีเทวดาประจำช่างมาก

เรียนวิชาคชสารได้ ต้องเรียนคาถาเพ่งกลีณ ต้องเรียนเพ่งดิน น้ำ ไฟ ลม ก่อน อาตมาเรียนอยู่ ๓ เดือนจบ ทำได้แล้ว ท่านก็บอกต่อไปว่า “เธอจะต้องเดิน ธุดงค์ จะไปพบข้างแน่ เธอจะต้องใช้วิชานี้แน่” (นี่เวลามีทุกข์จะคิดถึงพ่อคิดถึงแม่ เหมือนนักวิชาการกำลังเรียนหนังสือ ครูสอนไม่ฟัง เวลาสอบตกคิดถึงครู) ท่านพูดออกมาว่า “มีเสือสิบตัว กับตัวเดียวอย่างไหนดีกว่ากัน ถ้าไม่ใช้เก็บไว้ก่อน ถ้าเวลา จำเป็นต้องใช้จะไปเอาที่ไหน” “รู้ไว้ชื่อว่าใส่ป่าแบกหาม อะไรรู้เท่ากับเอาตัวรอดเป็น ยอดดีไม่ได้” ท่านดำอาตมาแสบไปเลย พอเรียนจบก็กราบลาท่านหลวงพ่อเดิม

อยู่กับหลวงพ่อสด วัดปากน้ำ

พอมาน พ.ศ.๒๔๙๓ มาสู่วัดปากน้ำ เพื่อเรียนวิชาอยู่กับหลวงพ่อสด ก็ยังไม่คิดที่จะอยู่ต่อไป นึกว่าได้วิชาธรรมกายแล้วจะสึก คิดว่าจะไปสึกกับหลวงพ่อสด คิดไปคิดมา ว่าสึกแล้วจะไม่กลับสังฆ์บุรีจะอยู่แถววัดปากน้ำ พอไปถึงกลับตรงกันข้าม ก็นั่งธรรมกายคือกายทิพย์อยากได้มานานแล้ว สัมมาอะระหัง... ไม่รู้มีใครมานั่งข้างหลัง หยุดเถอะนอนก่อน ๆ แล้วเวลานั่งอย่างนี้ใกล้หมอนใกล้ที่นอนนะ สัมมาอะระหัง... มีเสียงบอกนอนก่อนๆ แล้วก็นอน อยู่อย่างนี้ ๖ เดือน พอตี ๔ ตื่นแล้วตั้งใจจะให้ได้ สัมมาอะระหัง... ไม่รู้มีใครมาบอกอีกให้ฉันเข้าตัมก่อน เพราะวัดปากน้ำเขาไม่ต้องบิณฑบาต เข้าฉันเข้าตัม เพลข้าสวย พอฉันเข้าตัมเสร็จ ก็กลับมานั่ง สัมมาอะระหัง... ก็มีเสียงมาบอกว่าฉันเพลก่อนเถอะ พัก่อนก่อนเถอะ ท่านอย่ามาเคร่งเครียดจนเกินไป มัชฌิมาปฏิปทาปานกลางซิ ท่านอย่านั่งจนเกินไป เดี่ยวตาย นอนก่อน อยู่มา ๖ เดือนแล้วไม่ได้อะไรเลย ก็ไปกราบลาหลวงพ่อสดบอกว่าจะกลับแล้วครับ จะไปซื้อแปรงสีฟันและยาสีฟันในเมือง หลวงพ่อสดบอกให้ไปบอกยายท้วมก่อน ต้องไปลายายท้วมก่อน (ยายท้วมรูปร่างฟุงโต ยืนพูดกับหลวง

พ่อ นี่หลวงพ่อดีวสารหมด มะพร้าวหมด ต้องเอาเงินวัดจ่ายแล้วนะ อาตมาก็บอก โยมท้วงมั่งพูดกับหลวงพ่อบ้าง โยมท้วงตอบว่าท่านรู้ไม่จริง ถ้าเราเคารพหลวงพ่อกันอยู่ที่นี่ ท่านเคารพจริงหรือเปล่า อย่างคนมานี้ไหวบอกกว่าเคารพแต่ไม่ทำตามหลวงพ่อกันเลย ยายท้วงพูดมึนนี่) อาตมาก็ไปบอกยายท้วงว่าจะเข้าในเมือง แกเป็นคนใจดี ใครขออะไรก็ให้ แต่ต้องถูกอารมณ์นะ ถ้าไม่ถูกอารมณ์แกด่าแหก แต่ด่าแล้วไม่โกรธ

ได้ธรรมกายบนรถเมล์

อาตมาก็ลาไปแล้ว ขึ้นรถเมล์ คนกรุงเทพฯ นิสสัยอัธยาศัยดีมาก อาตมาต้อง ยืนสะพานข้ามและมึนคันหนึ่ง รถเมล์ไปถึงสะพานพุทธฯ ข้ามไม่ได้ สะพานเสีย คนขับรถบอกว่าต้องรอ ๒ ชั่วโมง ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว อาตมาตัดสินใจด้วยความ จำเป็นและจำใจ ยืนกรรมฐาน สัมมาอะระหัง อาตมาก็ปวดขามากยืนอยู่เป็นชั่วโมง แหม! ได้ผลเพราะฝืนใจ ถ้าอยู่ที่สบายอย่างในโบสถ์วัดปากน้ำก็คงไม่ได้ อาตมาได้ ธรรมกายบนรถเมล์ ก่อนจะได้ หลับตาสัมมาอะระหังแสงสว่างไปที่พระพุทธรูปเจ้าฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นคนจังหวัดสิงห์บุรีอยู่ที่หน้าพระรูป พระพุทธรูปเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ ๓ คน อาตมาจำหน้าได้อยู่ข้างวัดเรา แล้วแสงนั้นก็ กลับเข้ามาหาตัวเรา จิตใจก็ใสสะอาด กายทิพย์ ที่ส่งแสงไปนี่คือกายทิพย์

เพราะฉะนั้นต้องฝืนใจ อย่าตามใจตัวเอง อย่าไปนั่งใกล้ที่นอน ต้องไปนั่งที่ โคนไม้หรือที่ปูผ้าไว้ อย่างนี้ให้ใกล้ที่สบาย สบายไม่ได้ ยืนนี่ดีที่สุด ได้ธรรมกายแล้ว ไม่มีจางไม่มีจิตจนบัดนี้ ได้แล้วก็กลับมากราบเรียนให้หลวงพ่อกันทราบ ท่าน หัวเราะ นี่แหละบอกไว้แล้วว่าอย่าตามใจตัว นั่ง ๓ ชั่วโมง ต้องได้ ๓ ชั่วโมง อย่าให้ เสียสัจจะ เสียสัจจะไม่ได้เลย นี่คำพูดของหลวงพ่อกัน ท่านถามว่าได้อย่างไร ก็เล่า

ถวาย ท่านอนุโมทนาแล้วยะถาสัพพีให้อาตมา ให้กรวดน้ำแล้วอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร เธอจะได้ประทับหัวใจให้แม่นยำ

คาถามันไม่ขลัง จะขลังอยู่ที่จิตใจ

ได้จากหลวงพ่อดมาหลายอย่าง เช่นที่โยมท้วมบอกว่ามะพร้าวหมดแล้วนะ ข้าวสารหมดแล้วต้องเอาเงินวัดจ่าย แยกเงินพูด หลวงพ่อบอกว่าถ้าไม่ได้ยายท้วมเรา แยกเลยนะนี่ ยายท้วมจัดการหมดเลยทุกอย่าง หลวงพ่อเกรงใจยายท้วม ยายท้วมพูดอย่างไรก็ต้องเชื่อ ยายท้วมบอกมะพร้าวไม่มี หลวงพ่อก็นิ่ง พอรุ่งขึ้นเช้า อาตมาต้องแบกข้าวสาร พระวัดปากน้ำเขาแบกกันไม่เป็น พระตั้ง ๕๐๐-๖๐๐ องค์ เขาเรียนบาลีกัน แม่ชีตั้ง ๔๐๐-๕๐๐ อาศัยแม่ท้วมเลี้ยงมาตลอด แก่ขึ้นนี่อย่างเดียว มีลูกน้อง ๑๐ คน อาตมาต้องช่วยแบกข้าวสาร พอรุ่งขึ้นอีกวันมะพร้าวมาอีกแล้ว มาจากบางช้าง พอตกกลางคืนก็บอก หลวงพ่อครับ ขอคาถาเรียกข้าวสารหน่อย คาถาเรียกมะพร้าว ท่านบอกว่า “คาถามันไม่ขลัง คาถานี้มันเป็นบทภาวนาทำให้จิตข้ามฟาก เป็นสะพานเท่านั้น พอข้ามแล้วไม่มีคาถา คาถานี้มันไม่ขลังหรอก มันขลังที่จิตใจมันถึง ถ้าจิตใจไม่ถึงใช้ไม่ได้” อาตมาก็บอกกับท่านว่าผมมาอยู่ที่นี้ ๖ เดือน เดี่ยวแบกข้าวสาร เดี่ยวแบกมะพร้าว เดี่ยวเงินก็ไหลมา กับข้าวไม่รู้จักหมด จักสิ้น เป็นเพราะอะไร หลวงพ่อตอบจนอาตมาจำมาทุกวันนี้ว่า “ทำใจให้มันออก ถ้าใจออก จิตงอก จิตไม่หดแล้ว เงินไหลนองทองไหลมา ถ้าใจหดเงินไหลออกทองไหลออก” อย่างแม่ครูหวานใจ ชุกร จิตท่านงอก จิตท่านสดใสสะอาด เหมือนดวงแก้วปราศจากโลก โกรธ หลง ไม่มีอะไรพะวงอยู่ในดวงใจ โยมโปรดจำไว้อย่าทำใจให้เศร้าหมอง ทำใจให้สบาย ทำใจให้งอก เงินไหลนองทองไหลมา คิดอะไรก็ได้ แก้วสารพัดนึกอยู่ที่นี้

ก็ถามต่อไปว่า ผมได้คาถาผู้หญิงมาบทหนึ่ง หนึ่งอย่าเป็นสอง ผมท่องมาหลายครั้งแล้วไม่ได้ผล หลวงพ่อสดท่านบอกว่าพูดแล้วอย่าเอาคำพูดไปทิ้ง ท่านบอกว่าวาจาสิทธิ์เป็นวาจาที่ไม่ตาย ถ้าเธอพูดจริง ทำจริงแล้ว ผู้ชายก็รัก ผู้หญิงก็รัก ผัวก็รัก เมียก็รัก ลูกก็รัก ใครๆ ก็รัก พูดแล้วอย่าทิ้งคำพูด นี่คือคาถา หลวงพ่อสดท่านกับอาตมาซึ่งใจมาก จึงได้ดีความหมายออก

มีเงินให้เขาๆ มีความรู้อยู่ในตำรา

มีเงินอยู่ในกระเป๋าใช้ยิ่งหมด มีวิชาความรู้ยิ่งใช้ยิ่งออก

อีกประการหนึ่งที่ได้จากหลวงพ่อสด ก็นำมาใช้ที่วัดอัมพวันจนบัดนี้ ชาวสารมาเอง “ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงยิ่งอด เราไม่หวงเราไม่อด หมดมาเรื่อยๆ”

อาตมาถามปัญหาท่านทุกวัน ได้ธรรมกายจากรถเมล์แล้ว จึงพูดรู้เรื่อง ตอนที่ยังไม่ได้ธรรมกายหรือกายทิพย์นี้ พูดกับท่านไม่รู้เรื่อง เพราะท่านพูดอะไรมาเราไม่รู้เรื่องเอง เราไม่เข้าใจเอง

แจกพระ

อีกเรื่องหนึ่งที่ได้จากหลวงพ่อสด อาตมาใช้มาจนทุกวันนี้ กราบหลวงพ่อสดอยู่ทุกวัน เวลาบ่าย ๒ โมง แจกพระ อาตมาเป็นคนแจก ๒๕ บาทได้องค์หนึ่ง ถ้าเอารูปก็ ๒๕ บาทใส่กรอบด้วย ทำพระแล้วแจกองค์ละ ๒๕ บาทให้องค์เดียวนะ คนที่มาจากภาคใต้ เขาจะเช่า ๑๐๐ องค์ อาตมาก็บอกหลวงพ่อครับเราได้เงินเข้าโรงครัวเยอะนะครับ ท่านก็เฉย ช้อได้ช้อเสียมันอยู่ตรงนี้ ให้ไม่ได้ต้องมารับด้วยตนเอง

ตอนกลางคืนท่านเล่าให้อาตมาฟัง คุณรู้ไหม ข้อได้คือเราได้เงิน ข้อเสียไม่รู้จะเล่าให้ฟัง พวกภาคใต้มันเอาพระไป พระก็ไม่สวย มันไปแจก แล้วคนรับมันรู้จักหลวงพ่อดใหม่ ไม่รู้จัก ไม่รู้จักวัดปากน้ำ มันก็จะไปขำขำซึ่งไม่มีความหมาย ถ้าคนนี้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดปากน้ำจะได้รู้ว่านี่มีความสำคัญ ท่านบอกว่าต้องการตรงนี้ เขาต้องรู้จักหลวงพ่อดพระนี่ถึงจะขลัง ถ้าเขาไม่รู้จักหลวงพ่อดว่าหน้าตาเป็นอย่างไรและก็ไม่มีคุณประโยชน์ต่อเขา เขาจะเอาไปทิ้งเปล่าๆ นี่แหละข้อเสียจะตามมาที่วัดปากน้ำ อาตมาจำมาใช้ที่วัดอัมพวันจนทุกวันนี้ ใครจะมาเช่าพระไม่ได้ ยกเว้นพวกที่ปลอมมาเช่าข้างวัด มันขายกิน วัดนี้ไม่ได้ ต้องดูหน้าก่อนว่านี่เขาถูกศิษย์เรานับถือเราให้ไปได้ ให้ฟรี ถ้าเคารพถึงจะขลัง ถ้าไม่เคารพ ไม่นับถือ ไม่ขลัง นี่หลวงพ่อดบอกกับอาตมา ถ้าเราไม่รู้จักกันนี่เอาเหรียญใครมาแขวนก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะพระองค์นั้นไม่เคยสอนเรา พอมาตอนหลังมีคนเอาพระรุ่น ๑ มาให้ดูบอกละลายน้ำหมด เหลือแต่กรอบ รุ่น ๒ แจ๋ว รู้ไหมใครทำ อาตมาก็บอกหลวงพ่อดครับผมจะแก้ไขให้ ท่านเอาเกสรต่างๆ และขี้ธูปมาทำพระ เรียกว่าพระเนรมิตโชคหรือพระประทานพร อาตมาก็ไปที่ปากตรอกเขาขายน้ำมันปลาตะเพียน ซื้อมาไหลหนึ่งเทใส่กระมังแล้วเอาพระใส่ พอดูน้ำมันจนเต็ม ใช้ใบตองสอดวางแล้วเอาพระมาตากแล้วเอาแช่น้ำไม่มีละลายน้ำ

ได้ตำราการแผ่เมตตา

อีกอย่างหนึ่ง หลวงพ่อดท่านมีบาตรลูกหนึ่ง ถ้าใครมีทุกข์มาเขียนใส่บาตร พอตอน ๔ ทุ่ม อาตมาก็ไปอ่านให้ท่านฟัง อาตมาก็อ่านทีละชื่อ ได้ตำราแผ่เมตตาของท่าน เดี่ยวนี้มีแม่ครูนี้แผ่เมตตาได้ ๑๐ ราย ได้ ๘ ราย แต่ ๒ รายแผ่ไม่ได้เพราะหม้อแบตเตอรี่มันหมดไฟ เก็บไฟไม่อยู่ต้องตาย หม้อแบตเตอรี่เก็บไฟไม่อยู่ ไม่ต้องแผ่ ต้องตาย แม่ครูก็รู้ กายทิพย์มันจะบอก อาตมาอ่านให้ท่านฟังว่า มีคนบางนา

จะไปต่างประเทศครับ ชื่อนี้ นามสกุลนี้ หลวงพ่อสดบอกว่าฉีกทิ้งได้ เผาไฟไป พออยู่มาได้ ๑๕ วันได้ข่าวพระภิกษุองค์หนึ่งบวชอยู่วัดปากน้ำเป็นญาติกับบ้านนี้ ก็มาเล่าให้หลวงพ่อสดฟังว่า เครื่องบินตกตายหมดแล้ว ที่อ่านมานั้นหม้อเบตเตอรี่ปั่นหมดไฟแล้ว เก็บไฟไม่ได้อีก หมดยายุต้องตาย จึงแม่ไม่ได้ มีคนชื่อยายกิมลั้ง แซ่ตั้ง อยู่ถนนสาทรประดิษฐ์ เขตยานนาวา มีบริษัท แกบอกกับอาดมาให้บอกหลวงพ่อว่า ผัวเลิกกินยาฝิ่น เจ้าชู้และก็เล่นมั่ว บอกให้หลวงพ่อช่วยให้ผัวเลิกกินยาฝิ่น เลิกเจ้าชู้ เลิกเล่นมั่ว อาตมาก็ถามหลวงพ่อช่วยได้ไหม อาตมาก็บอกชื่อผัวก่อน ท่านถามว่าเมียชื่ออะไร บอกเมียชื่อยกิมลั้ง อย่างนั้นช่วยได้ โยมโปรดจำไว้ผัวกับเมียอะไรสำคัญกว่า เมียสำคัญกว่า ถ้าเมียดีผัวเป็นนายพลได้ ถ้าเมียไม่ดีผัวเป็นนายพลไม่ได้ นี่ได้จากหลวงพ่อสด ท่านบอกกับอาดมาว่า เธอจำไว้ละ เมียดีคนเดียว ผัวดีหมด เมียไม่ดี ผัวดีอย่างไรก็ไปไม่รอด ถ้าภรรยาดี ลูกดีหมด ถึงสามีจะเจ้าชู้ เล่นการพนัน ไม่เป็นไร ถ้าแม่บ้านดีสักคนเดียว ลูกเป็นดีอกเตอรืได้ ถ้าเมียไม่ดี ผัวดีอย่างไร ไปไม่รอด นี่หลวงพ่อสดบอก

คนไทยมี ๔ ชี่ คือ ชี่เกียจ ชี่โก่ง ชี่อิจฉา ชี่ริษยา

หลวงพ่อสดสั่งให้ไปบอกให้ยายลั้งมาทำกรรมกาย พอตอนเข้ามา หลวงพ่อบอกให้มาทำกรรมฐาน ๗ วัน แกเป็นคนจีนพูดไม่ชัด ก็ว่า สัม-หัง สัม-หัง สรุปรว่า ยายลั้งนั่งไม่ได้หรอก แต่ได้กำลังใจ เชื่อหลวงพ่อสดเป็นสมาธิ ในเวลากาลต่อมา ผัวเลิกกินยาฝิ่น เลิกเล่นมั่ว เลิกการพนัน เลิกเจ้าชู้ แล้วยายลั้งก็พามาที่วัดปากน้ำ มาเลี้ยงเพล ๓ วันติดๆ กัน พอตกกลางคืนก็ถามหลวงพ่อครับ ที่หลวงพ่อก่อนช่วยได้เพราะอะไร ถ้าเมียดีสักคนเดียวดีหมดทั้งบ้าน ถ้าเมียไม่ดี ผัวดีอย่างไรก็ใช้ไม่ได้ ผัวที่เป็นนายพลได้เมียต้องดี

เรื่องการตั้งชื่อ

ในโอกาสต่อมาก็ผูกพันกับหลวงพ่อดมาก เรายังถึงหลวงพ่อดเมื่อไรเราจะสดชื่นเมื่อนั้น หลวงพ่อดบอกว่าการตั้งชื่อนี้ ถ้าพ่อแม่ตั้งให้อย่าเปลี่ยน ครูบาอาจารย์ท่านตั้งให้อย่าเปลี่ยน บอกว่าชื่อไม่ดีไม่จริง ชื่อมันไม่มีลักษณะบอก คนไม่ดีเอง มีคนบอกให้หลวงพ่อดตั้งชื่อ เธอชื่ออะไร ชื่อสี่ มันก็ดีอยู่แล้ว เธอสีแดงหรือสีดำ ทำให้เป็นสีขาวหน้อยได้ไหม อย่าเปลี่ยนเพราะแม่ตั้งให้ ชื่อมันเป็นนามสมมติ สมมตินามแทนชื่อ สมมติว่าชื่อพระภิกษุจรัญ ดีหรือไม่ดีไม่ใช่ชื่อจรัญ ดีอยู่ที่ทำดี ถ้าผู้หญิงกับผู้ชายมา อาตมาดูผู้หญิงคนเดียวก็รู้ ถ้าโยมมีลูกสาวไม่ต้องไปหาหมอดูว่าจะป็นเนื้อคู่กันไหม เอาลูกสาวของเราให้ได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ได้สามีดีหมด จำไว้ อย่าไปหาหมอดูให้โง่ วันได้เดือนถึงแล้วก็แต่งงาน ใจที่สุด ใจเข้ากันได้ไหม เห็นออกเห็นใจกันได้ไหม ดูตรงนี้ซิ อาตมาก็ได้ตำราจากหลวงพ่อดมากมาย หลวงพ่อดเล่าให้ฟังการแผ่เมตตาเราต้องมีเมตตาก่อน เราอย่าเกลียด อย่าผูกพยาบาท แผ่เมตตาออก ถ้าเรายังผูกใจโกรธอยู่จะแผ่ไม่ออก

คาถา มหานิยม

อีกอย่างที่ได้จากหลวงพ่อด นะโม ไปไหนอ่อนน้อมเข้าไว้ อ่อนน้อมถ่อมตน ตัวอ่อน ปากหวาน มือเป็นหงอน อยู่บ้านท่านอย่าดูดาบ บั่นขวบั่นควายให้ลูกเขาเล่น อย่าปากกล้าหาแข็ง ถึงได้รู้ว่าคาถามหานิยมอยู่ที่ไหน คาถามหานิยมอยู่ที่ลูกเรียนหนังสือเก่ง เสน่ห์อยู่ที่คุณธรรม

ก็ขอสรุปไว้เพียงเท่านี้ก่อน วันนี้เรามาทำบุญบูชาและสักการะ สักการะแปลว่า

- ๑) เอาใจใส่ เอาใจใส่แม่ครู
- ๒) เคารพแปลว่ามั่นใจต่อครูของเราคนเดียว อย่าไปมั่นใจต่อคนอื่น
- ๓) บุญชา อามิสบุญชาและปฏิบัติบุญชา

บุญชา จะ บุญชะนียานั่ง เอตัมมังคะละมุตตะมัง

อามิสบุญชา ให้ผ้าผ่อนท่อนสไบ ยารักษาโรค แก่ท่านครูบาอาจารย์ จะได้รับการสรรเสริญเจริญพร

ปฏิบัติบุญชา ให้เราท่านทั้งหลายนึกถึงตัวเรา บิดามารดาไม่มีท่านให้ท่านทำท่าน บิดามารดาไม่มีศีลให้ท่านบำเพ็ญศีล บิดามารดาไม่มีภาวณาให้ท่านภาวณา จะได้เป็นอภิชาตบุตร เป็นการปฏิบัติบุญชาตามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าดังที่กล่าวแล้ว อีกประการหนึ่งเรามาปฏิบัติบุญชาแต่แม่ครู โปรดทำตามท่านแม่ครูสอนทุกประการ เช่นการแผ่เมตตาตามที่แม่ครูสอน และไม่ทำลายน้ำใจของพ่อแม่ ปู่ย่าตา ยาย และครูบาอาจารย์ สมปรารถนาทุกประการ

๔) นับถือ ยึดถือไว้ปฏิบัติตามคำสอนของแม่ครูทุกประการ

๕) เชื่อฟัง ท่านสอนอย่างไรก็เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนของแม่ครูทุกประการ

ดังที่กล่าวมาแล้วเป็นมหามงคลชีวิต ท่านจึงกล่าวว่า

“บุญชา จะ บุญชะนียานั่ง เอตัมมังคะละมุตตะมัง”

บุชานุคคณครบุชานุค ท่านจะได้เป็นมหามงคลชีวิตติดตัวไป ท่านทั้งหลาย
กตัญญูกตเวทิตาธรรม แก่ตัวท่านจะมีบุญวาสนา แม่ครู และครูทั้งหลาย ปู่ย่าตา
ยาย เทพผีไททุกแหล่งหล้าอยู่ที่สวนแก้ว

กำหนดจิตตามดวงแก้ว พบแม่ครูหวานใจ ชูกร ที่สวนแก้ว

ตามที้อาตมาเดินทางมาโดยกำหนดจิตตั้งแต่ออกจากวัดปากน้ำเดินตรงดิ่งไม่
หวังผลอื่นใด ไม่สึกแล้ว เดินทางต่อมาอีกวาระหนึ่งผ่านจังหวัดนครปฐม ย้อนยุค
ขึ้นมาเดินทางมาถึงราชบุรี มาซื้อกระเบื้อง คึนนั้นฝันว่าดวงแก้วลอยมาอยู่ราชบุรี
มาค้างที่ราชบุรี ไม่รู้ว่าบ้านใครมาเป็นเวลานานแล้ว ดังนั้นจึงได้ชี้แจงกับตัวเองว่า
ดวงแก้วที่ใส่สะอาดเหลือเกินอยู่ที่นี่ จึงได้เดินทางมากับคนขายกระเบื้อง เป็นชาว
มอญ เป็นชาวราชบุรี เดินทางพามาหาดวงแก้ว มาที่ต้นกลาง เหมือนอย่างความ
ฝันที่เห็นดวงแก้ว มีคนมาอยู่ ๘ คน มาร้องทุกข์กับแม่ดวงแก้ว ก็คือ แม่ครูหวานใจ
อาตมาได้มาเห็นแล้วก็สนทนาเป็นที่น่าพอใจ ไม่นึกว่าความฝันจะเป็นจริง ก็มาเป็น
จริงเมื่อเห็นดวงแก้วชัด ได้มาพบแม่ชีหวานใจ มีศาลาดิน มีกุฏิ มีต้นกลาง และใน
ความฝันก็พบพญานาคพ่นน้ำขึ้นมาให้แม่หวานใจ เป็นเวลานานแล้ว อาตมาก็
ติดต่อมาเรื่อยๆ โดยใช้การส่งธรรมกาย แสดงออกซึ่งทิพย์อำนาจมาสนทนากับแม่
ครู และได้ตำราจากแม่ครูบ้าง ให้แม่ครูบ้าง แลกเปลี่ยนกันเพราะเราเป็นญาติกัน
เราคุ้นเคยกัน ไปมาหาสู่กันทางจิต ดวงแก้วคือศูนย์เวฟวัน จังหวัดขอนแก่น มี
พญานาคเหมือนอย่างทีสวนแก้วนี้ ดวงแก้วสารพัดนึกเป็นสัญลักษณ์อันสำคัญ
น้อมนี้กระดิกถึงย้อนยุคย้อนอดีตให้ท่านฟังดังกล่าแล้ว เพราะฉะนั้นการสำเร็จอยู่ที่
ดวงแก้วคือพระนิพพาน ไม่มีอะไรที่จะต้องเคลือบแคลงสงสัยอีกต่อไปแล้ว

แม่ครูหวานใจ ชูกร งาม ๔ ที่, ดี ๔ แบบ, กตัญญู ๔ อย่าง ครบวงจร
อาตมาก็ขออนุโมทนากับแม่ครูด้วย ในวันคล้ายวันเกิดของท่าน

งาม ๔ ที่ คือ

๑. งามด้วยเครื่องแต่งกาย
๒. งามด้วยอวัยวะร่างกาย สดใสเพราะจิตใจสดชื่น
๓. งามด้วยมารยาท จะพูดจาพาทีกี่เพราะพริ้ง วาจาเพราะมาก
พูดไม่เคยโกหกใคร ไม่เคยพูดหลอกลวงใคร
๔. ใจงาม

ดี ๔ แบบ

๑. ดีที่วงศ์ตระกูล แม่ครูอยู่ในตระกูลที่มีธรรมะ ตระกูลที่มีฐานะดีในจิตใจ
๒. ดีด้วยทรัพย์สมบัติ ดีทั้งทรัพย์ภายในและภายนอก
๓. ดีด้วยวิชาความรู้ครั้งอดีตชาติ ดีทั้งความรู้และความสามารถ
๔. ดีด้วยศีลธรรม

กตัญญู ๔ อย่าง

๑. กตัญญูต่อบุคคล แม่ครูรู้พระคุณของบิดามารดา ต่อครูบาอาจารย์ ผู้มี
พระคุณทุกท่าน
๒. กตัญญูต่อสถานที่ ไม่ลืมพระคุณด้วยอาชีพการงาน ไม่ลืมพระคุณใน
แหล่งให้เกิดการศึกษา
๓. กตัญญูต่อความดีของท่านที่ทำให้ท่านเป็นคนดี เช่นดังกล่าวแล้ว

๔. กตัญญูต่อตัวเอง รู้ร่างกายสังขารของท่าน เลี้ยงช้าง ม้า โค ไร่ไ้ใช้งาน
ท่านเลี้ยงสังขารไว้สร้างความคิด ใช้หนี้กรรมเก่า

อาตมาภาพขออนุโมทนาสาธุการแก่แม่ครู และคณะศิษยานุศิษย์ของสวนแก้ว
ระลึกถึงบูรพาจารย์ มีปู่ย่าตายาย มีบูรพาจารย์หลวงพ่อสดี ระลึกถึงคุณค่าของ
ชีวิต ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย อำนาจบุญกุศลทั้งหลาย พุทธานุภาพ ธรรมานุ
ภาพ สังฆานุภาพ ทุกประการ ขออำนาจกตัญญูกตเวทิตาธรรม อำนาจอ่อนน้อม
ถ่อมตนต่อท่านผู้ใหญ่ ต่อครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ขอเทพเจ้าทุกแห่งหล้า ทั้งพระ
บรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ โปรดประทาน
พรให้ท่านทั้งหลาย ในวันคล้ายวันเกิดของแม่ครูผู้สร้างความรู้ให้แก่เรา มีทั้งความรู้
คู่กับความดีให้เรา ดังได้ชี้แจงแสดงมาแล้ว ขออำนาจบุญกุศลนี้ดลบันดาลสะท้อน
ย้อนกลับมาให้แม่ครูและคณะแม่ชีที่เหนื่อยยากลำบากมาด้วยกัน จงเจริญรุ่งเรืองใน
ธรรมสัมมาปฏิบัติในหน้าที่ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป สมปรารถนาตามใจนึกคิดทุก
ประการ ขอผลกุศลทานที่ญาติโยมทั้งหลายได้ช่วยญาติโยมตลอดมา จงดลบันดาล
ย้อนกลับให้ท่านทั้งหลายประสบแต่ความสุขสันต์นิรันดร

ขอเจริญจตุพิศพรชัย ๔ ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒนโณผิวพรรณผ่องใส
สุขขังขอให้สุขภาพกายอนามัยทุกท่านโปรดได้ใจดี โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดได้หาย สิ่ง
ทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ หรือจะคิดต่อไปในโอกาสข้างหน้า จงพลังงานให้เกิด
ความสำเร็จแผดเจตน์จันจงความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุกๆ ท่าน ณ โอกาส
บัดนี้เทอญ.